

Arrest

nr. 218 072 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring beschikt u over de Afghaanse nationaliteit en bent u een Pashtun van etnische origine. U bent heden zestien jaar en aldus nog minderjarig. U bent afkomstig uit het dorp Bar Khakrak, van het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. U bent in Afghanistan tot de zesde klas naar school geweest. Sinds lange tijd was uw vader werkzaam bij "USAID" in Jalalabad. Uw vader kwam slechts zeer sporadisch naar huis, uit angst voor de taliban. Toen uw vader op een nacht thuis was, vielen de taliban uw huis binnen. Ze namen uw vader mee naar Tor Ghar, waar ze hem martelden en met de dood bedreigden. Uw vader moest stoppen met zijn werk, of hij zou in de problemen komen. Uw vader werd de volgende dag vrijgelaten.

Enkele dagen na dit incident vertrok uw vader wegens financiële problemen opnieuw naar zijn job in Jalalabad. De taliban, die ook die periode langskwamen bij uw huis om na te gaan of uw vader nog

steeds thuis was, ondervonden dat uw vader hun waarschuwing had genegeerd. Hierop werd u zelf geïdendeerd door de taliban, waarbij de taliban jullie tijd gaven uw vader uit zijn functie te halen. Nadat ook u werd geïdendeerd, besloot uw vader om u naar Jalalabad over te brengen. U bleef er voor enkele weken. Toen het contract van uw vader afliep en hij niet meer wist wat hij in Jalalabad moest aanvangen, zijn jullie in de maand assad (in de Gregoriaanse kalender 22 juli tot 22 augustus) uit Afghanistan vertrokken. U reisde via Iran, Turkije en Bulgarije. Op de grens met Turkije raakte u uw vader kwijt, waarna u niets meer van hem heeft vernomen. Van daaruit nam u de trein naar België. Op 09 december 2015 vroeg u in België asiel aan.

Om uw asielrelaas te staven legt u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: uw taskara (Afghaanse identiteitskaart), een document van Tracing – Croix Rouge de Belgique, zeven contracten van uw vader bij USAID, twee certificaten van de werkzaamheden met uw vader en een bevestigingsbrief van USAID.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2, a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Aangaande uw asielmotieven dient te worden opgemerkt dat u de bedreigingen van de taliban jegens u en uw vader niet aannemelijk maakt, waardoor geen geloof meer kan worden gehecht aan uw vluchtmotieven. Zo ontbreekt het in uw verklaringen aan doorleefde elementen, zijn andere elementen dan weer hoogst onaannemelijk en bestaan er voorts ook tegenstrijdigheden met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, kan uw jonge leeftijd het geheel van de gedane vaststellingen niet verschonen. Immers van een jongeman zoals u, met normale cognitieve vaardigheden, kan minstens verwacht worden dat u eenduidige en aannemelijke verklaringen zou kunnen afleggen aangaande elementaire gegevens als de moeilijkheden die uw familie kende, uw familiaal netwerk en uw reële herkomst voor u naar België kwam.

Zo verklaart u dat uw vader op een nacht uit uw huis werd ontvoerd naar Tor Ghar, waar hij omwille van zijn job bij USAID bedreigd en gemarteld werd. Zo moest hij stoppen met zijn job of hij zou problemen krijgen (zie CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, p. 17). Ondanks deze actie van de taliban, wat gezien uw omschrijving toch enige indruk moet hebben gemaakt, vertrok uw vader enkele dagen later opnieuw naar zijn werk, naar eigen zeggen omdat jullie geen financiële middelen hadden (zie CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, CGVS p. 17). Merkwaardig genoeg maakt u geen enkel gewag over genomen veiligheidsmaatregelen door uw vader, om de veiligheid van zijn familie na dit incident te waarborgen. Nochtans verbleef de rest van zijn gezin, waaronder u, nog steeds in uw dorp. Naast het ontbreken van enige voorzorgsmaatregelen, verklaart u eveneens bijzonder merkwaardig dat u slechts een maand na het incident van uw vader met de taliban, te zijn gestopt met uw school (zie CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, CGVS p. 7). Dat er na de ingrijpende gebeurtenis die uw vader onderging, geen veranderingen werden aangebracht in jullie leven of het leven van uw vader, doet de wenkbrauwen ernstig fronsen.

U verklaart verder dat uw vader twee of drie dagen na zijn ontvoering door de taliban opnieuw naar zijn werk vertrok (CGVS, 10/07/2017, p. 20) en dat hij dit 'in het geheim' deed. Dit laatste blijkt louter een blote bewering van uzelf, die voorts nergens uit uw verdere verklaringen kan worden gestaafd. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de taliban zonder al te veel moeite achterhaalden dat uw vader zijn werk had hervat (CGVS p. 20). Ze kwamen, zo beweert u, simpelweg naar uw huis om na te gaan of uw vader nog steeds thuis was. Indien de taliban met dit gemak konden achterhalen dat uw vader opnieuw vertrokken was, maakt dit de terugkeer van uw vader zoals u ze beschrijft, alsook het gebrek aan veiligheidsmaatregelen, nog minder plausibel. Naar uw verklaring zou uw moeder voorts na enkele verbale beledigingen aan de taliban hebben verteld waar uw vader op dat moment was (CGVS p. 17). Ook dit is, gezien de realiteit waarin uw familie zich op dat moment bevond, zeer bedenkelijk te noemen. Het ondermijnt opnieuw de ernst van de situatie.

Hoewel uw vader aanvankelijk werd ontvoerd, gemarteld en met de dood werd bedreigd, krijgen jullie nadat uw vader zijn job hervat merkwaardig genoeg tijd van de taliban, waarbinnen uw vader zijn job diende te verlaten (CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, p. 17). De tijd die jullie na alles toch van de taliban kregen strookt allerminst met de agressieve aanpak die de taliban eerder hanteerde jegens uw vader. De strategie van deze gehanteerde volgorde, van ontvoering en marteling naar 'tijd geven', is bijzonder ver zoek en is opnieuw weinig geloofwaardig te noemen.

Ook het vervolg van uw asielrelaas is maar weinig aannemelijk te noemen. Pas nadat de taliban na het incident met uw vader nog één of twee keer langs uw huis kwamen, waarna zij deze keer ook u bedreigden met de dood, besloot uw vader om u naar Jalalabad te laten overbrengen (CGVS p. 17).

Gezien u beweert dat uw vader werd verklikt (CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, p. 19), de eerdere ontvoering en het gemak waarmee de taliban zijn inlichtingen over uw vader zou hebben verschaft, is deze reactie van uw vader om zijn zoon in veiligheid te brengen bijzonder laat te noemen. De gedragingen die u omschrijft, zowel van uw vader als van uw moeder, wringen ernstig met de moeilijkheden waarmee uw familie op dat moment zou zijn geconfronteerd, en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op aanzienlijke wijze. Hierbij dient eveneens te worden opgemerkt dat uw vader immers wachtte met jullie vlucht uit Afghanistan nadat zijn contract bij USAID was afgelopen. Hij vroeg zich naar uw verklaring af wat hij nog in de stad nog kon doen, waarna hij is vertrokken (CGVS p. 18). Dat uw vader immers heeft gewacht tot het einde van zijn contract om het land te verlaten, doet verdere vragen rijzen omtrent de beweerde bedreigingen van de taliban en relativeert sterk de ernst van de situatie.

De bijzonder weinig doorleefde verklaringen zet u verder wanneer het CGVS u later in het gehoor vraagt precies te vertellen hoe uw vader vanuit het huis werd ontvoerd naar Tor Ghar. U antwoordt hierop zeer luchtig dat iemand uw vader had verklikt en dat uw vader u na zijn vrijlating vertelde dat hij werd ontvoerd en geslagen omwille van zijn job (CGVS p. 19). Wanneer uw vader wordt ontvoerd uit uw ouderlijk huis, en dit op een moment dat u zelf ter plaatse aanwezig bent (CGVS p. 19), kan men spreken van een zeer ingrijpende gebeurtenis. U geeft echter geen enkele blijk hier ook maar een klein beetje van onder de indruk te zijn. Wanneer het CGVS u de vraag opnieuw stelt hoe uw vader thuis werd meegenomen, omschrijft u op een weinig realistische wijze de ontvoering van uw vader, waarbij opnieuw alle doorleefdheid ontbreekt. Het gegeven dat u nog minderjarig was tijdens het plaatsvinden van deze gebeurtenissen, kan uw vage verklaringen allerminst vergoelijken gezien de ernst van de door u geschetste situatie. Zo kwamen de taliban het huis binnen, al schreeuwend dat ze taliban waren, wat langs de kant van de taliban gezien hun doelen maar weinig strategisch zou zijn. U verklaart verder dat iedereen wakker werd, dat iedereen huilde, en dat uw vader vervolgens aan de taliban vraagt 'waarom doen jullie zoiets?', waarna ze hem vertelden dat hij voor de Amerikanen werkte (CGVS p. 19). Dat uw vader in het heetst van de strijd en op het moment van zijn ontvoering aan de taliban zou vragen waarom ze hem komen ontvoeren, en dat de taliban hier netjes op zouden antwoorden alvorens hem te ontvoeren en te martelen, is een bijzonder onrealistische beschrijving van een dergelijke chaotische en ingrijpende gebeurtenis.

Wat wederom vragen doet rijzen omtrent de beweerde bedreigingen, zijn uw verklaringen aangaande uw facebookprofielen. Zo beweert u dat uw vader uw oud facebookprofiel in Afghanistan zelf heeft aangemaakt, teneinde met hem in Jalalabad te kunnen communiceren (CGVS, dd.10.07.2017 p. 11). Hoewel u verklaart dat mobiele telefoons met camera ten strengste verboden waren in uw dorp (CGVS, dd. 10.07.2017 p. 15), houdt dit u noch uw vader tegen voor dit facebookprofiel uw eigen naam te gebruiken, D.N. (...). Bovendien was uw vader naar uw verklaring, eveneens onder zijn eigen naam N.D. (...), met u bevriend op dat profiel (CGVS, dd. 10.07.2017 p.12). Dit gegeven strookt allerminst met uw verklaring dat uw vader heel sporadisch naar huis kwam en als hij kwam, dat hij probeerde dit in het geheim te doen (CGVS, p. 17). Het is bijzonder merkwaardig te noemen dat u noch uw vader dan niet voorzichtiger waren aangaande jullie facebookprofielen, en dat jullie eigen namen (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 12) voor deze facebookaccounts werden gebruikt. Indien er werkelijk sprake was van een – mogelijke – bedreiging van de taliban, kan verwacht worden dat hier voorzichtiger meer zou worden omgesprongen. Een vals facebookprofiel is immers zeer snel gemaakt.

De vraag of uw familie nog problemen heeft gekend nadat u bent vertrokken, beantwoordt u bovendien met 'een beetje'. U verklaart dat de taliban bij jullie thuis zouden zijn langskomen op zoek naar u en uw vader, en dat ze ook uw moeder aan de haren zouden hebben getrokken (CGVS p. 9). Het is bijzonder merkwaardig, en bijgevolg ook niet doorleefd, dat u de vraag hoe het met uw familie gaat beantwoordt met 'een beetje'. Ook uw familie werd door de taliban bedreigd (CGVS p. 20), waardoor u naar uw verklaring bent moeten vluchten. Indien uw familie nog steeds door de taliban zou worden lastig gevallen, en in die mate dat uw moeder hierdoor fysiek wordt aangevallen, wat in de Afgaanse context toch ongewoon is, is 'een beetje' een zeer opmerkelijk antwoord te noemen. Wanneer uw familie effectief zou worden bedreigd door de taliban, zorgt dit doorgaans voor zeer veel angst en bezorgdheid, en worden fysieke aanvallen jegens uw moeder niet gerelativeerd tot 'een beetje problemen'.

Aangaande uw asielmotieven dient tot slot te worden aangekaart dat uw opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS enkele tegenstrijdigheden bevatten, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. Waar u tijdens uw gehoor op het CGVS verklaart dat de taliban twee à drie dagen nadat uw vader zijn job hervat, langskwamen bij uw thuis (CGVS, p.20), beweerde u tijdens uw gehoor op de DVZ dat de taliban pas anderhalve maand later langs uw huis kwamen (DVZ, vragenlijst, p. 2). Voorts vroegen de taliban bij dit bezoek niet enkel naar uw vader en zijn werk, zoals u op het CGVS vertelt, maar eisten de taliban naar uw verklaring op de DVZ echter ook dat u zich bij hen moest aansluiten (DVZ, vragenlijst p. 2). Op de DVZ beweert u

vervolgens drie dagen in Jalalabad te zijn verbleven, waarna u het land heeft verlaten (DVZ, vragenlijst, p. 2). Op het CGVS daarentegen, beweert u nog minstens anderhalve maand in Jalalabad te zijn verbleven alvorens uw land te hebben verlaten (CGVS, gehoorverslag van 10/07/2017, p. 6), wat toch een aanzienlijk verschil is.

Gezien bovenstaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielaanvraag, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de minderjarige asielzoeker over een redelijk familiaal netwerk beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaan er actueel verschillende gebieden en steden, waaronder het grootstedelijk gebied Jalalabad, geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielaanvraag, alsook uw eerdere verblijfplaatsen. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen, uw reële financiële draagkracht en/of deze van uw familie, zodat het CGVS kan beoordelen of u kan beschikken op een netwerk bij uw terugkeer waarbij u terecht kan en uw bestaan verder kan uitbouwen. Een minderjarige asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, effectief kan rekenen op een familiaal of sociaal netwerk, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd.10.07.2017 p. 2; dd. 10.11.2017 p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en uw leefwereld in het dorp Bar Khakrak. U werd in het begin en in de loop van het tweede gehoor nochtans uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw familiaal netwerk (CGVS, dd. 10.11.2017, p.2, p.4, p.5, p.10). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in

een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS dd.10.11.2017 p. 2 en p.5). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS dd.10.11.2017 p.2).

Vooreerst legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw maternale ooms, uw neef, alsook uw oudste broer M.D. (...). Aangaande uw maternale ooms, verklaarde u op het bureau van Minteh dat uw moeder bij haar broers verblijft in het dorp Khaklak (Bureau MINTEH, Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p. 3). U tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd naar uw ooms, verklaart u geen ooms te hebben. Wanneer het CGVS u confronteert met uw verklaringen op het bureau van MINTEH, ontkent u over maternale ooms te hebben gesproken (CGVS dd. 10.07.2017 p. 8). Merkwaardig genoeg veranderen deze verklaringen opnieuw tijdens het tweede gehoor op het CGVS, wanneer u gevraagd wordt over uw maternale ooms te vertellen. Deze keer vertelt u dat uw maternale ooms in het dorp Kachara wonen. Wanneer het CGVS u confronteert met uw voorgaande verklaringen, verklaart u simpelweg en zonder bijkomende verklaring dat u wel maternale ooms heeft (CGVS dd. 10.11.2017 p.10).

Aangaande uw neef, de enige neef die u naar eigen zeggen zou hebben, verklaart u aanvankelijk dat hij bij u in huis woont (CGVS dd. 10.07.2017 p.7). Wanneer het CGVS u tijdens het tweede gehoor vraagt naar bijkomstige documenten over uw vader, beweert u plots dat uw moeder niet in de mogelijkheid is deze documenten te verschaffen omdat ze niet zomaar naar de stad kon gaan (CGVS dd. 10.11.2017 p. 9) en ze ondanks de internetconnectie in uw huis moeilijk te bereiken is (CGVS dd. 10.11.2017 p.10). U vervolgens gevraagd naar uw andere mannelijke familieleden in het huis, blijkt uw neef plots apart te wonen (CGVS dd. 10.11.2017 p. 10).

Wat betreft uw familiesituatie blijken ook de verklaringen omtrent uw oudste broer, M.D. (...), tegenstrijdig. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u immers dat uw oudste broer verlamd is (Verklaring DVZ p.7). Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaart u daarentegen dat uw broer gehandicapt, doof, is. Wanneer het CGVS u wijst op uw voorgaande verklaringen omtrent de aandoening van uw broer, voegt u eraan toe dat uw broer niet op zijn voeten kan staan (CGVS, dd. 10.07.2017, p.8). U tijdens het tweede gehoor op het CGVS geconfronteerd met een zichtbaar gezonde jongeman op Facebook, genaamd M.D. (...) met heel wat fysieke gelijkenissen en die voorts enkele foto's op uw oude facebookaccount leuk vindt, ontkent u deze man te kennen (CGVS dd. 10.11.2017 p.9). Voorts blijkt uw broer naast de aandoeningen die u reeds had vermeldt ook nog mentale problemen te hebben (CGVS dd. 10.11.2017 p. 4) en niet te kunnen spreken (CGVS dd. 10.11.2017 p.5). Hoewel men uiteraard niet kan uitsluiten dat uw broer ernstig mindervalide is, is het toch merkwaardig te noemen dat u zijn aandoening telkens anders omschrijft. Voorts is er eveneens een bijzonder sterk vermoeden dat de jongeman op de facebookfoto uw broer M.D. (...) is, wat hieronder verder wordt besproken. Een afdruk van zijn facebookprofiel werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Uw verklaringen omtrent uw facebookaccounts bevatten immers tal van onaannemelijkheden, wat ernstige vragen doet rijzen over uw algemene geloofwaardigheid en uw bereidwilligheid zicht te bieden op uw netwerk en uw recente verblijfplaats. U geeft op het CGVS twee facebookaccounts van uzelf, een oud profiel "D.N. (...)" dat uw vader aanmaakte in Afghanistan en een nieuw profiel "N.D. (...)" dat u in België aanmaakte. Beide facebookprofielen zijn aan het administratief dossier toegevoegd. U verklaart aanvankelijk dat u het paswoord van uw oude facebookprofiel vergat eens u uit Afghanistan bent vertrokken (CGVS dd.10.11.2017 p.4) en dat het verder niet meer bestaat (CGVS dd. 10.07.2017 p. 11). U verklaart tevens dat uw vader dit oude account beheerde (CGVS dd.10.07.2017 p. 16) en u in Afghanistan via dit profiel met hem communiceerde (CGVS dd. 10.07.2017 p. 11). Toch vond het CGVS dit oude account terug op facebook, waaruit blijkt dat uw vader, naar uw bewering facebookgebruiker onder de naam "N.D. (...)" (CGVS dd. 10.07.2017 p. 12), zich niet onder uw facebookvrienden op dit account bevindt. Ook wanneer u zelf gevraagd wordt tussen de 29 facebookvrienden op dit account, uw vader aan te duiden, is hij hierop onvindbaar. Uw wederwoord, dat hij u misschien zou hebben verwijderd als vriend, doet de wenkbrouwen fronsen (CGVS dd.10.07.2017 p.15). Nog merkwaardiger is dat uw profielfoto van uw oude profiel nog werd aangepast toen u in België was, met name op 25 maart 2016. De profielfoto die u op 25 maart 2016 veranderde op uw oude account uit Afghanistan, is bovendien dezelfde profielfoto die u terzelfder tijd ook veranderde op uw huidig account in België. Dat u het paswoord van uw oude account zou zijn vergeten is zodus weinig aannemelijk. Dat enkel uw vader uw oude account zou beheeren, is eveneens bevreemdend te noemen. In dat geval dient geconcludeerd te worden dat uw vader in maart 2016 nog actief was op uw eigen facebookaccount, wat uw verklaring omtrent zijn verdwijning dan weer ernstig ondermijnt. U werd tijdens een tweede gehoor

op het CGVS uitvoerig de kans geboden deze eigenaardigheden omtrent uw facebook recht te zetten (CGVS dd. 10.11.2017 p. 2 en p.4). Hier blijft u immers halsstarrig vasthouden aan uw voorgaande verklaringen (CGVS dd.10.11.2017 p.2) waarbij u voor enkele eigenaardigheden een uitleg verschaft die niet als afdoende kan worden beschouwd. Dat een vriend van uw vader, die wellicht het paswoord van uw vader kreeg, uw profielfoto op dit uw oude facebookaccount zou hebben veranderd, is maar weinig plausibel. Waarom een vriend van uw vader in het bezit zou zijn van het paswoord van uw facebookaccount, en zich eveneens geroepen voelt uw profielfoto te veranderen, is vanzelfsprekend erg ver gezocht (CGVS dd. 10.11.2017 p.4).

U voorts gevraagd naar de toen nog 29 vrienden op dit oude facebookaccount, verwijst u opnieuw naar uw verklaring dat uw vader dit account beheerde en beweert u in Afghanistan niets van facebook te hebben gekend (CGVS dd. 10.07.2017 p.16). U beweert niemand van deze 29 vrienden op uw oude facebookaccount te kennen, wat opnieuw bedenkelijk is te noemen. Merkwaardig genoeg werden uw foto's op dit facebookprofiel meermaals leuk gevonden door M.D. (...), een persoon met dezelfde naam als uw oudste broer, waarvan u uitdrukkelijk beweerde dat uw oudste broer geen facebook heeft (CGVS dd.10.11.2017 p.5). Volgens de informatie op facebook betreft het hier om een jongeman woonachtig en werkzaam in Jalalabad. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt wie deze M.D. (...) is, beweert u zeer bedenkelijk hem niet te kennen (CGVS dd.10.11.2017 p. 9). Nochtans blijkt uit analyse dat u tien gemeenschappelijke vrienden heeft met deze M.D. (...), hij met u bevriend was toen u nog in Afghanistan woonde én uw profielfoto's leuk vindt. Uw wederwoord, dat u erg veel 'vind-ik-leuks' krijgt, kan maar weinig overtuigen. Er zijn immers ook foto's waar M.D. (...) de enige is die uw foto leuk vindt. Hoewel deze M.D. (...) uw foto's leuk vond, bevindt hij zich vandaag niet meer tussen uw facebookvrienden op uw oude facebookaccount, wat opnieuw zeer verdacht is te noemen. Informatie over het account van uzelf en M.D. (...) werden aan het administratief dossier toegevoegd. Een laatste bevreemdend element omtrent deze facebookprofielen, is dat diezelfde M.D. (...) op zijn facebookprofiel bevriend is met een persoon genaamd 'M.D. (...)'. Deze persoon die zich vandaag identificeert als M.D. (...) had op facebook oorspronkelijk de naam 'N.D. (...)', toevallig ook de naam van uw vader. Deze N.D. (...) was recent nog actief op facebook, en heeft vrienden gelinkt aan USAID in Afghanistan. U heeft met deze man voorts ook zelf 15 gemeenschappelijke vrienden met uw oude facebookaccount. Informatie hierover werd toegevoegd aan het administratief dossier.

Tal van bevreemdende verklaringen over uw facebookaccounts zorgen voor ernstige vraagtekens bij uw bestaand netwerk in Afghanistan, alsook bij uw recente verblijfplaats. Zo is niet alleen uw vader van uw vriendenlijst op facebook om onbekende redenen verdwenen. Er was ook iemand reeds in maart 2016 actief op uw account waarvan u beweert dat uw vader het beheerde, terwijl u hem diezelfde tijd als vermist had opgegeven. Ook was u ooit bevriend met een M.D. (...), of een naamgenoot van uw oudste broer, die u merkwaardig genoeg niet zou kennen. Ook hij bevindt zich vandaag niet meer tussen uw facebookvrienden, wat opnieuw verdacht is te noemen. Bovendien blijkt M.D. (...) op zijn facebook bevriend met M.D. (...), die zich oorspronkelijk op facebook aandienende als N.D. (...), of de naam van uw vader. Het spreekt voor zich een opeenvolging van bedenkelijke verklaringen uw geloofwaardigheid omtrent uw vader, uw broer en uw netwerk in Afghanistan ernstig in het gedrang brengen.

Tot slot stelt het CGVS u de vraag of u dan andere familieleden op uw facebook heeft staan. Hier antwoordt u merkwaardig genoeg dat ze daar geen toegang hebben tot facebook in uw dorp (CGVS dd.10.11.2017 p.5). Deze verklaring druist echter volledig in tegen uw voorgaande bewering dat u vanuit uw dorp via facebook met uw vader in Jalalabad communiceerde (CGVS dd.10.07.2017 p.19). Dergelijke uitspraken doen ook verdere vragen rijzen omtrent uw recent verblijf in uw dorp Bar Khakrak, wat in de volgende paragraaf wordt besproken.

U weet weliswaar heel wat informatie te geven over uw beweerde dorp Bar Khakrak van herkomst te Surkhrod. Zo situeert u uw dorp correct in uw district met de omliggende districten en somt u correct enkele omliggende dorpen op (CGVS dd.10.07.2017 p.6). Andere bekende dorpen in de regio, zoals Shamshapoor en Fateabad, herkent u maar u kan ze niet situeren (CGVS dd. 10.07.2017 p. 20 en p.21), wat gezien uw leeftijd niet ongewoon is. U vertelt over uw school en de middelbare school in Kuz Khakrak (CGVS dd. 10.07.2017 p. 6) en uw leerkrachten (CGVS dd. 10.07.2017 p.13). Ook de veiligheidssituatie en de afwezigheid van de overheid komen aan bod (CGVS dd. 10.07.2017 p. 14). U spreekt over uw vrienden in het dorp (CGVS dd. 10.07.2017 p.12) en dat u niet mocht gaan spelen aan de rivier (CGVS dd. 10.07.2017 p. 13). U benoemt de Malek (CGVS dd.10.07.2017 p. 13) en enkele talibs (CGVS dd.10.07.2017 p.9 en p. 15), en weet dat Haji Zaher, een beroemdheid uit Surkhrod, in het parlement zit (CGVS dd. 10.07.2017 p. 14). U weet ook enkele radiostations op te sommen (CGVS dd. 10.07.2017 p.15). Voorts vertelt u ook over incidenten met talibs en de Islamitische Staat (CGVS dd. 10.07.2017). Tot slot geeft u ook uitgebreid informatie over irrigatie in uw regio (CGVS dd.10.07.2017 p. 22), over de "ushr" of Islamitische taksen die dorpelingen dienden te betalen (CGVS dd. 10.07.2017 p.21), over papaverteelt en over operaties van de overheid om dit te verbieden (CGVS

dd. 10.07.2017 p. 22). Kortom, gezien uw jonge leeftijd heeft u wel wat kennis in pacht omtrent uw dorp waar u beweert tot recent voor uw vertrek te zijn verbleven.

Toch dient te worden vastgesteld dat enkele verklaringen omtrent uw regio van herkomst de wenkbrauwen ernstig doet fronsen, wat ook het geloof in uw recente herkomst verder in het gedrang brengt. Wanneer het CGVS immers polst naar uw persoonlijke herinneringen over uw leven in Afghanistan, grijpt u immers meteen terug naar een hoop geografische informatie met omliggende dorpen en de locatie van de school. U opnieuw gewezen op de vraag, waarbij geen geografie wordt bevraagd maar uw persoonlijke herinneringen, herhaalt u opnieuw de geografische kennis die u heeft wat wijst op het gegeven dat uw kennis over uw beweerde herinneringen aan uw dorp eerder van ingestudeerd karakter zijn. Pas nadat u een derde keer gewezen wordt op het doel van deze vraag, met name informatie over uw persoonlijk leven en uw gevoelsleven wanneer u terugdenkt aan uw dorp, vertelt u vaag iets over uw vader, uw school en de vrienden die u daar had (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 10).

Op de voorgaande vraag vermeldt u eveneens de veiligheidssituatie, waarin u beweert niet meer veel naar buiten te zijn gegaan wanneer de veiligheidssituatie achteruit ging. U meer gevraagd over deze situatie, die u als kind en jongvolwassene naar uw verklaring weerhield om buiten te gaan spelen, kan u de achteruitgang van de veiligheidssituatie op geen enkele manier duiden. U kan niet stellen welke leeftijd u ongeveer had en u weet niet hoe het was toen u kleiner was (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 10). Rekening houdend met uw jonge leeftijd, u bent immers nog minderjarig, en gezien het feit dat dergelijke vragen weinig concreet zijn, vraagt het CGVS u later opnieuw om over de veiligheid en de taliban te vertellen. U vertelt hier over taliban, de afwezigheid van de overheid, en overheidsoperaties waarbij de taliban tijdelijk de regio hebben verlaten (CGVS, 10.07.2017, p. 14). Of u zich tijden herinnert dat de overheid deze operaties deed, kan u hier opnieuw niet op antwoorden. U opnieuw gevraagd of u zich zo'n periodes kan herinneren, verklaart u opnieuw dat u de tijd niet weet. U verwijst wederom naar overheidsoperaties waarbij taliban zich tijdelijk terugtrokken. Zelfs op de vraag of u zich dit zelf kan herinneren, of dat u dit heeft van horen zeggen, blijft u steken in een vaag antwoord dat iedereen thuis bleef en dat u zich niets herinnert (CGVS 10.07.2017 p. 15). Dat u de verminderde veiligheid zelf vermeldt, daar dit naar uw bewering een impact had op de mogelijkheid om naar buiten te gaan, maar verder geen enkele bijkomende informatie kan geven hierover, doet de wenkbrauwen opnieuw fronsen. De veiligheidssituatie in de regio kan bijvoorbeeld worden gespiegeld aan het naar school gaan, waarbij er misschien jaren zijn geweest waar u minder naar school kon gaan dan anders.

U voorts gevraagd naar waar u of uw familie naar de bazaar gingen, verwijst u naar enkele winkels in het dorp, maar kan u geen grote bazaar benoemen (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 13). Waar uw familie of dorpelingen dan naartoe gingen wanneer ze iets nodig hadden wat niet in deze dorpswinkels te vinden was, verklaart u merkwaardig genoeg dat de bestellingen bij de winkeliers van het dorp werden gedaan, en dat zij het meebrachten van de stad (CGVS dd. 10.07.2017 p.13). Dat u geen bazaar kan noemen in de buurt, en ook de bazaar in het districtscentrum in Kuz Sultanpur niet vermeldt, doet opnieuw vragen rijzen omtrent uw permanent verblijf in Bar Khakrak te Surkhrod voor uw komst naar België.

Ook aangaande uw band met de stad Jalalabad verhindert u het CGVS een duidelijk beeld te krijgen in welke mate u met deze stad verbonden bent. Zo wordt u de vraag gesteld of u ooit uitstapjes deed met uw vader, waarbij u andere dorpen of plaatsen bezocht. Hier beweert u aanvankelijk van niet. U bent naar uw verklaring dat moment in het gehoor nooit verder dan rond het dorp gegaan, en nooit naar de stad (CGVS, dd. 10.07.2017, p.11). Wanneer u vervolgens letterlijk de vraag krijgt of u ooit naar Jalalabad bent geweest, verklaart u twee keer in de stad te zijn geweest. Eén keer voor sightseeing met uw vader, een andere keer voor uw vertrek naar Europa (CGVS dd.10.07.2017 p. 11). Dat u opnieuw volstrekt tegenstrijdige verklaringen geeft omtrent de uitstapjes met uw vader en uw bezoek aan Jalalabad, doet vermoeden dat u de instanties omtrent uw band met Jalalabad tracht te misleiden.

Wat eveneens vragen doet rijzen is het bestaan van uw facebookprofiel toen u nog in Afghanistan was, ten tijde van uw beweerde verblijf in uw dorp Bar Khakrak. Zo schetst u uw dorp Bar Khakrak als een dorp waar geen overheid aanwezig was (CGVS dd. 10.07.2017 p.11). De taliban, zo verklaart u, verboden mensen te kaarten, hun baard af te scheren of naar muziek te luisteren. Ook houders van telefoons met camera werden zwaar gestraft (CGVS dd. 10.07.2017 p. 15). In dit licht is het opnieuw zeer merkwaardig dat u van uw vader dan toch een telefoon had gekregen waarmee u facebook kon gebruiken (CGVS dd.10.07.2017 p. 11), wat op zich al risicovol is. Dat u met uw vader zou telefoneren via facebook, wanneer hij op zijn werk in Jalalabad zat, doet opnieuw de wenkbrauwen fronsen. Er zijn immers veel veiligere alternatieven, zoals een gewone telefoon waarmee u belt, om contact te houden met uw vader.

Dat u zomaar internetconnectie zou hebben in dit dorp, valt eveneens ernstig in vraag te stellen. Aangaande de bereikbaarheid van uw dorp met de rest van de wereld, legt u immers geen coherente verklaringen af. U tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd naar het contact met uw familie, verklaart u dat de connectie goed is (CGVS dd. 10.07.2017 p. 9). In hetzelfde gehoor verklaart u

trouwens ook in uw dorp op facebook te kunnen surfen (CGVS dd. 10.07.2017 p. 11), wat bovenstaande uitspraak bevestigt. Dat u in een afgelegen dorp als Bar Khakrak toegang zou hebben tot facebook, mag ten sterkste verbazen. Dat u voorts tijdens uw tweede gehoor op het CGVS een ommezwaai maakt, waarbij u plots beweert dat uw familie geen toegang heeft tot facebook in uw dorp, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aanzienlijk. Tot slot blijkt de connectie in uw dorp bij het tweede gehoor op het CGVS plots niet meer goed te zijn en moet u verschillende keren proberen alvorens uw moeder te bereiken (CGVS, dd. 10.11.2017, p.10). U opnieuw geconfronteerd met uw eerdere uitspraken dat u vanuit uw dorp zelfs toegang zou hebben tot facebook, slaagt u er niet in deze tegenstrijdige informatie recht te zetten. Vage verklaringen als 'er waren plaatsen waar het wel en niet werkte' of 'je moest hoog gaan' tot 'ons huis was op een hoge plaats' (CGVS dd. 10.11.2017 p.10), dragen echter niets bij tot het verduidelijken van uw verklaringen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt uw vertrek uit uw dorp naar Jalalabad chronologisch correct weer te geven. Hoewel rekening werd gehouden met uw leeftijd, u bent immers nog minderjarig, moet eveneens worden opgemerkt dat de gevraagde tijdstip van vertrek uit uw beweerde dorp in functie van het schooljaar werd bevraagd, wat betrekking heeft tot uw eigen leefwereld. Zo verklaart u dat u tot de zesde klas naar school bent geweest en dat u toen moest stoppen door problemen met de taliban. U gevraagd of u de zesde graad heeft afgemaakt, verklaart u dat u ongeveer één maand voor het einde van het schooljaar stopte met school. U weet correct dat de eindexamens van het schooljaar plaatsvinden tussen 1 en 15 jauza (in de Gregoriaanse kalender 22 mei tot 5 juni). Wanneer het CGVS u vraagt in welke maand u stopte met school, verklaart u saratan (in de Gregoriaanse kalender 22 juni tot 22 augustus). Welke maand er na jauza komt, weet u nochtans correct dat dit saratan is. Wanneer het CGVS u confronteert met de onmogelijkheid een maand voor het einde van het schooljaar te stoppen met school, als u beweert in saratan gestopt te zijn, vraagt u zich af of dit dan om een misverstand gaat. U verklaart vervolgens niet een maand maar twee en een halve maand voor het eindexamen te zijn gestopt met school (CGVS p. 5), waarna u meteen naar Jalalabad vertrok (CGVS p. 6). Wanneer het CGVS u later in het gehoor vraagt hoeveel maanden u nog in Afghanistan bent gebleven nadat u de school heeft verlaten, verklaart u wederom tegenstrijdig met het vorige dat u meteen bent vertrokken (CGVS p. 6). Gezien u er niet in slaagt duidelijk te schetsen wanneer u uit uw dorp bent vertrokken en hoe lang u precies in Jalalabad bent verbleven, rijzen er eveneens vragen op omtrent uw beweerde verblijf in Jalalabad van anderhalve maand, alvorens uw vertrek naar Europa (CGVS p.6)

Gezien bovenstaande appreciaties maakt u het CGVS eveneens onmogelijk een klare analyse te maken aangaande het profiel van uw vader. U legt op het CGVS arbeidsovereenkomsten neer van N.D. (...) met USAID, en overhandigt ook foto's van iemand dat uw vader zou moeten zijn met enkele buitenlanders. Helaas kan u verder bijzonder weinig over de functie van uw vader vertellen. U geeft basisinformatie over zijn job, zoals het feit dat hij sinds enkele jaren voor de Amerikanen bij USAID werkte, en zijn kantoor in de stad gevestigd is (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 17 en p.18). U weet verder dat zijn contract was afgelopen net voor jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, dd.10.07.2017, p.18), wat wordt bevestigd door de neergelegde documenten. Daarnaast weet u nagenoeg niets over de locatie van zijn werk (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 18), of waar uw vader in Jalalabad woonde (CGVS, dd.10.11.2017, p. 8) ondanks het feit dat u naar uw bewering twee keer naar uw vader in Jalalabad bent geweest. U verbleef tijdens uw verblijf in Jalalabad naar uw bewering tweemaal bij een andere vriend, maar u weet niet of uw vader permanent bij hem woonde (CGVS dd.10.11.2017 p. 8). U weet niet welke functie uw vader had (CGVS dd.10.07.2017 p.18) en u kende niemand van zijn collega's (CGVS dd. 10.07.2017 p. 19). Eens te meer in het licht van bovenstaande appreciatie, waarin u geen zicht geeft op uw recent verblijf en uw werkelijk familiaal netwerk, zijn verklaringen die uw neergelegde documenten ondersteunen van cruciaal belang. Uw jonge leeftijd immers in het achterhoofd gehouden, kan van u verwacht worden dat u bijvoorbeeld de woonplaats van uw vader in Jalalabad of zijn werkplaats zou kunnen duiden. U communiceerde immers visueel met hem, en dit wekelijks (CGVS dd. 10.07.2017 p. 19), waardoor enige informatie over zijn verblijf in Jalalabad toch kan worden verwacht. Indien u visueel contact had met hem, is het bijvoorbeeld moeilijk te geloven dat u niet weet of hij alleen dan wel met vrienden woonde. U heeft tevens na uw eerste gehoor op het CGVS nog contact gehad met uw familie, waar u in de mogelijkheid was bijkomende informatie te verschaffen over het werk van uw vader (CGVS dd. 10.11.2017 p. 3). U tevens gevraagd of u nog bijkomende foto's van uw vader zou kunnen neerleggen, wijst u plots op de onmogelijkheid van uw moeder om bijkomende documenten op te sturen, met onduidelijke verklaringen over het al dan niet hebben van een (facebook)connectie (CGVS dd. 10.11.2017 p.10). U wijst voorts ook op het ontbreken van enig netwerk in Afghanistan waarop uw moeder zou kunnen steunen, om u zo van bijkomende documenten te voorzien. Hoewel er bij uw eerste gehoor op het CGVS nog sprake was van een grootvader en een neef die bij uw moeder zouden inwonen (CGVS dd. 10.07.2017 p.7), en bij het MINTEH bureau nog sprake was van maternale ooms die voor uw moeder zorgden (Bureau MINTEH p.3), blijkt tijdens uw

tweede gehoor op het CGVS dat uw grootvader niet meer is, woont uw neef plots apart en wonen uw maternale ooms in een ander dorp (CGVS dd. 10.11.2017 p.10). De bochten die u maakt om het profiel van uw vader niet verder te staven, doen opnieuw ernstige vragen rijzen omtrent uw verklaringen.

Bovendien heeft uw vader naar uw bewering en volgens de neergelegde documenten een geletterd profiel. Hij zou jarenlang een werknemer zijn geweest van een internationale organisatie (CGVS dd.10.07.2017 p.10). En hij zou tevens een facebookgebruiker zijn (geweest). Dat u over deze man geen bijkomende informatie zou kunnen verschaffen, is zelfs los van de tegenstrijdige informatie die u over het contact met uw moeder geeft, weinig geloofwaardig te noemen. Er dient voorts te worden opgemerkt dat de bedreigingen die hij heeft ontvangen als gevolg van zijn functie, niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Dat een man met dergelijke profiel – los van uw aangehaalde vluchtrelaas – zijn familie in een dorp onder taliban bewind zou achterlaten, terwijl hij zelf voor een internationale organisatie in Jalalabad werkt, is bovendien moeilijk denkbaar.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat louter het profiel van uw vader als werknemer bij USAID niet voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een vluchtelingenstatuut. Het zou een analyse vereisen van uw individuele omstandigheden en uw eigen persoonlijke vervolgingsvrees, zaken waar u op het CGVS in geen geval zicht op geeft.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u geen coherente verklaringen heeft afgelegd over uw asielmotieven, uw werkelijke leefwereld en uw bestaand familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan waarop u eventueel zou kunnen rekenen bij een terugkeer naar Afghanistan. In het geheel van de bevindingen heeft u uw recent verblijf uit het dorp Bar Khakrak niet aannemelijk gemaakt. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van werkelijk familiaal netwerk, het profiel van uw vader en uw werkelijke herkomst en/of verblijfplaats(en) voor uw komst naar België. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande bevinding niet ombuigen. Uw taskara (Afghaanse identiteitskaart) werd aangemaakt in het jaar 1388 (maart 2009 tot april 2010 in de Gregoriaanse Kalender), wat geen bewijswaarde heeft aangaande uw recent verblijf in uw dorp Bar Khakrak noch aangaande uw ingeroepen asielmotieven. Documenten aangaande de functie van uw vader, waaronder kopieën van arbeidsovereenkomsten, kopieën van certificaten en enkele originele foto's, dienen vooreerst te worden ondersteund door bijkomende verklaringen om de functie van uw vader hard te maken. Zoals hierboven reeds besproken is louter de functie van uw vader voorts niet voldoende om aanspraak te kunnen maken internationale bescherming. Aangaande de verdwijning van uw vader, die u op 19 januari 2016 aangaf bij het Rode Kruis België, dient eveneens te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw vader de door u beweerde verdwijning van uw vader niet ondersteunen. Uit tal van tegenstrijdigheden omtrent facebook en uw recent verblijf, verhindert u het CGVS hiervan een correcte analyse te kunnen maken. Tot slot dient ook te worden aangekaart dat er in Afghanistan een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. De authenticiteit van kopieën van documenten zijn bovendien moeilijk na te gaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag bijzonder relatief. Informatie hierover werd aan het administratief dossier toegevoegd.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van “de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen” en van de artikelen 48/4 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat hij tijdens zijn interviews ijverig heeft willen antwoorden zonder goed na te denken. Dit zorgde ervoor dat hij zaken heeft verteld waarvan hij niet echt zeker was. De informatie die hij gaf aan het CGVS was inderdaad niet precies. Helaas maakte hij geen gebruik van zijn recht om het CGVS mee te delen dat hij bepaalde informatie niet wist of zich deze niet kon herinneren.

“Dit zorgde ervoor dat voor het CGVS o.a. niet duidelijk is geworden wanneer precies de vader van verzoeker een facebook account voor verzoeker heeft gecreëerd. Verzoeker heeft inderdaad niet duidelijk kunnen antwoorden om welke redenen zijn vader bepaalde vrienden en informatie op zijn facebook account heeft opgenomen. De vader van verzoeker heeft deze informatie simpelweg nooit aan verzoeker medegedeeld.

Wat er ook van zijn, dient te worden opgemerkt dat verzoeker wel degelijk afkomstig is van het dorp Khakrak (district Surkhrod, provincie Nangarhar). Het CGVS bevestigt bovendien eveneens in de bestreden beslissing dat de informatie die verzoeker heeft gegeven aangaande zijn dorp, district en provincie correct en uitgebreid is, doch wordt volledig onterecht gesteld dat verzoeker de informatie zou hebben in gestudeerd. Deze redenering wordt simpelweg gesteld omdat het CGVS meent dat verzoeker niet over zijn persoonlijke herinneringen kon meedelen. Verzoeker deelde aangaande zijn persoonlijke herinneringen tijdens zijn interview uitdrukkelijk als volgt:

(...)

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motivering van het CGVS dienaangaande niet juist is, daar verzoeker duidelijk zijn persoonlijke herinnering tijdens zijn interview heeft medegedeeld. Zo, deelde verzoeker mee welke spelletjes hij speelde met zijn vrienden en de namen van zijn leerkrachten enz..

Het CGVS heeft bijgevolg beslist dat verzoeker ook niet in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming. De motivering van het CGVS dienaangaande is niet draagkrachtig en/of deugdelijk, daar zij geen rekening houdt met de situatie in de regio vanwaar verzoeker afkomstig is.

Vooreerst, dient te worden opgemerkt dat het CGVS in haar eigen website aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan uitdrukkelijk het hiernavolgende stelt:

(...)

Verder, vermeldt het CGVS in haar website dat haar beleid aangaande Afghanistan is gebaseerd op het rapport van European Asylum Support Office (EASO). Het rapport van EASO vermeldt aangaande de veiligheidssituatie van de regio van waar verzoeker afkomstig is uitdrukkelijk als volgt:

(...)

Uit het voorgaande kan duidelijk worden vastgesteld dat het geweld in de regio willekeurig is en dat het veiligheidsgevoel bij de bevolking in de regio achteruitgaat.

Het is overigens eveneens van belang rekening te houden met het zeer recente rapport van Amnesty International van 2017 waaruit duidelijk blijkt dat er in Afghanistan nergens als veilig kan worden aangemerkt. In voormeld rapport wordt als volgt geconcludeerd:

(...)”

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om “het beroep tot nietigverklaring” ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoeker de veelheid aan concrete, in de bestreden beslissing opgenomen motieven in het geheel niet kan ontkrachten met zijn algemene betoog dat hij tijdens zijn verschillende interviews te ijverig wilde zijn en niet goed nadacht, dat hij naliet het te melden indien hij bepaalde informatie niet (meer) wist en dat hij daardoor zaken vertelde waarvan hij niet zeker was en onjuiste informatie meedeelde. Vooreerst werkt verzoeker dit betoog op generlei wijze uit. Hij laat na aan te geven dat, waar of op welke wijze dit zijn gezegden concreet zou hebben beïnvloed. Eveneens laat hij na dit betoog *in concreto* te betrekken op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Hoe dan ook kan verzoekers betoog in deze geheel niet ernstig worden genomen. Er werd aan verzoeker immers van meet af aan en in de vragenlijst duidelijk gemaakt dat hij doorheen zijn procedure steeds de waarheid moest vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn aanvraag zou worden verworpen en dat hij zeker niemand moest geloven die hem aanraade om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (administratief dossier, vragenlijst, nr.1). Ook bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker uitgebreid duidelijk gemaakt wat er van hem werd verwacht. Andermaal en meermaals werd daarbij benadrukt dat het belangrijk was dat hij (enkel) de waarheid zou vertellen. Eveneens werd hem op het hart gedrukt om het te melden indien hij bepaalde vragen niet zou begrijpen en indien hij het antwoord op bepaalde vragen niet zou weten (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Derhalve is het niet ernstig om heden, *post factum* en na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing vanwege verweerder waarin een veelheid aan vaststellingen worden gedaan, plotseling en op louter algemene wijze voor te houden dat verzoeker tijdens zijn verschillende gehoren steevast zou hebben nagelaten om het te melden indien hij bepaalde zaken niet wist doch integendeel, zomaar en zonder na te denken, zou hebben geantwoord op de vragen en foutieve informatie zou hebben verstrekt.

3.3. Verzoeker voert voor het overige niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de motieven op basis waarvan de door hem aangehaalde problemen met en vrees ten aanzien van de taliban in de bestreden beslissing ongeloofwaardig worden bevonden. Deze motieven vinden stuk voor stuk steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gehandhaafd. In acht genomen dat (i) het niet aannemelijk is dat er na de ingrijpende gebeurtenis waarvan verzoekers vader slachtoffer zou zijn geworden geen veranderingen werden aangebracht in het leven van verzoekers vader en familieleden en evenmin veiligheids- of voorzorgsmaatregelen werden genomen; (ii) het evenmin geloofwaardig is dat verzoekers vader enkele dagen later eenvoudigweg terug aan het werk ging en dat verzoekers moeder daarbij diens locatie gaf aan de taliban; (iii) de tijd die door de taliban werd geboden niet strookt met het initiële agressieve optreden; (iv) de verdere gang van zaken onaannemelijk is en de reacties om verzoeker in veiligheid te brengen en om het land te verlaten wel erg laattijdig waren; (v) verzoeker niet-doorleefde en onaannemelijke verklaringen aflegde over de ontvoering van zijn vader; (vi) het gedrag op Facebook van verzoeker en diens vader niet te verenigen zijn met de vermeende bedreigingen vanwege de taliban; (vii) ook verzoekers verklaringen over de verdere problemen van zijn familieleden geloofwaardigheid ontberen; (viii) verzoeker daarenboven verschillende tegenstrijdige verklaringen aflegde over de kernelementen in zijn relaas en de chronologie van de gebeurtenissen, kan niet het minste geloof worden gehecht aan de concrete, door verzoeker ten berde gebrachte problemen met en vrees ten aanzien van de taliban.

3.4. Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat verzoeker, dit in weerwil van de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam omschreven in de bestreden beslissing en zoals blijkt het gestelde in de bestreden beslissing aan verzoeker duidelijk geëxpliciteerd, ongeloofwaardige en leugenachtige verklaringen aflegde over en bijgevolg weigerde zicht te bieden op zijn werkelijke familiale netwerk, leefwereld en (gebrek aan) banden met Jalalabad.

Verzoeker laat te deze de bestreden beslissing vooreerst volledig ongemoeid waar gesteld wordt dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent zowel zijn maternale ooms, zijn neef als zijn oudste broer M.D. Eveneens voert verzoeker niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de veelheid aan vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan inzake zijn Facebookprofielen, deze van zijn vader en broer en zijn onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen dienaangaande. Met de boude, manifest ongeloofwaardige bewering dat zijn vader hem nooit zou hebben meegedeeld waarom deze vrienden en informatie op verzoekers eerste Facebookprofiel zou

hebben opgenomen, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de veelheid aan motieven inzake dit profiel. Hoe dan ook laat hij hiermee de uitgebreide motivering omtrent de andere in de bestreden beslissing besproken Facebookprofiel onverlet.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“U weet weliswaar heel wat informatie te geven over uw beweerde dorp Bar Khakrak van herkomst te Surkhrod. Zo situeert u uw dorp correct in uw district met de omliggende districten en somt u correct enkele omliggende dorpen op (CGVS dd.10.07.2017 p.6). Andere bekende dorpen in de regio, zoals Shamshapoor en Fateabad, herkent u maar u kan ze niet situeren (CGVS dd. 10.07.2017 p. 20 en p.21), wat gezien uw leeftijd niet ongewoon is. U vertelt over uw school en de middelbare school in Kuz Khakrak (CGVS dd. 10.07.2017 p. 6) en uw leerkrachten (CGVS dd. 10.07.207 p.13). Ook de veiligheidssituatie en de afwezigheid van de overheid komen aan bod (CGVS dd. 10.07.2017 p. 14). U spreekt over uw vrienden in het dorp (CGVS dd. 10.07.2017 p.12) en dat u niet mocht gaan spelen aan de rivier (CGVS dd. 10.07.2017 p. 13). U benoemt de Malek (CGVS dd.10.07.2017 p. 13) en enkele talibs (CGVS dd.10.07.2017 p.9 en p. 15), en weet dat Haji Zaher, een beroemdheid uit Surkhrod, in het parlement zit (CGVS dd. 10.07.2017 p. 14). U weet ook enkele radiostations op te sommen (CGVS dd. 10.07.2017 p.15). Voorts vertelt u ook over incidenten met talibs en de Islamitische Staat (CGVS dd. 10.07.2017). Tot slot geeft u ook uitgebreid informatie over irrigatie in uw regio (CGVS dd.10.07.2017 p. 22), over de "ushr" of Islamitische taksen die dorpelingen dienden te betalen (CGVS dd. 10.07.2017 p.21), over papaverteelt en over operaties van de overheid om dit te verbieden (CGVS dd. 10.07.2017 p. 22). Kortom, gezien uw jonge leeftijd heeft u wel wat kennis in pacht omtrent uw dorp waar u beweert tot recent voor uw vertrek te zijn verbleven.

Toch dient te worden vastgesteld dat enkele verklaringen omtrent uw regio van herkomst de wenkbrauwen ernstig doet fronsen, wat ook het geloof in uw recente herkomst verder in het gedrang brengt. Wanneer het CGVS immers polst naar uw persoonlijke herinneringen over uw leven in Afghanistan, grijpt u immers meteen terug naar een hoop geografische informatie met omliggende dorpen en de locatie van de school. U opnieuw gewezen op de vraag, waarbij geen geografie wordt bevraagd maar uw persoonlijke herinneringen, herhaalt u opnieuw de geografische kennis die u heeft wat wijst op het gegeven dat uw kennis over uw beweerde herinneringen aan uw dorp eerder van ingestudeerd karakter zijn. Pas nadat u een derde keer gewezen wordt op het doel van deze vraag, met name informatie over uw persoonlijk leven en uw gevoelsleven wanneer u terugdenkt aan uw dorp, vertelt u vaag iets over uw vader, uw school en de vrienden die u daar had (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 10).

Op de voorgaande vraag vermeldt u eveneens de veiligheidssituatie, waarin u beweert niet meer veel naar buiten te zijn gegaan wanneer de veiligheidssituatie achteruit ging. U meer gevraagd over deze situatie, die u als kind en jongvolwassene naar uw verklaring weerhield om buiten te gaan spelen, kan u de achteruitgang van de veiligheidssituatie op geen enkele manier duiden. U kan niet stellen welke leeftijd u ongeveer had en u weet niet hoe het was toen u kleiner was (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 10). Rekening houdend met uw jonge leeftijd, u bent immers nog minderjarig, en gezien het feit dat dergelijke vragen weinig concreet zijn, vraagt het CGVS u later opnieuw om over de veiligheid en de taliban te vertellen. U vertelt hier over taliban, de afwezigheid van de overheid, en overheidsoperaties waarbij de taliban tijdelijk de regio hebben verlaten (CGVS, 10.07.2017, p. 14). Of u zich tijden herinnert dat de overheid deze operaties deed, kan u hier opnieuw niet op antwoorden. U opnieuw gevraagd of u zich zo'n periodes kan herinneren, verklaart u opnieuw dat u de tijd niet weet. U verwijst wederom naar overheidsoperaties waarbij taliban zich tijdelijk terugtrokken. Zelfs op de vraag of u zich dit zelf kan herinneren, of dat u dit heeft van horen zeggen, blijft u steken in een vaag antwoord dat iedereen thuis bleef en dat u zich niets herinnert (CGVS 10.07.2017 p. 15). Dat u de verminderde veiligheid zelf vermeldt, daar dit naar uw bewering een impact had op de mogelijkheid om naar buiten te gaan, maar verder geen enkele bijkomende informatie kan geven hierover, doet de wenkbrauwen opnieuw fronsen. De veiligheidssituatie in de regio kan bijvoorbeeld worden gespiegeld aan het naar school gaan, waarbij er misschien jaren zijn geweest waar u minder naar school kon gaan dan anders.

U voorts gevraagd naar waar u of uw familie naar de bazaar gingen, verwijst u naar enkele winkels in het dorp, maar kan u geen grote bazaar benoemen (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 13). Waar uw familie of dorpelingen dan naartoe gingen wanneer ze iets nodig hadden wat niet in deze dorpswinkels te vinden was, verklaart u merkwaardig genoeg dat de bestellingen bij de winkeliers van het dorp werden gedaan, en dat zij het meebrachten van de stad (CGVS dd. 10.07.2017 p.13). Dat u geen bazaar kan noemen in de buurt, en ook de bazaar in het districtscentrum in Kuz Sultanpur niet vermeldt, doet opnieuw vragen rijzen omtrent uw permanent verblijf in Bar Khakrak te Surkhrod voor uw komst naar België.

Ook aangaande uw band met de stad Jalalabad verhindert u het CGVS een duidelijk beeld te krijgen in welke mate u met deze stad verbonden bent. Zo wordt u de vraag gesteld of u ooit uitstapjes deed met uw vader, waarbij u andere dorpen of plaatsen bezocht. Hier beweert u aanvankelijk van niet. U bent

naar uw verklaring dat moment in het gehoor nooit verder dan rond het dorp gegaan, en nooit naar de stad (CGVS, dd. 10.07.2017, p.11). Wanneer u vervolgens letterlijk de vraag krijgt of u ooit naar Jalalabad bent geweest, verklaart u twee keer in de stad te zijn geweest. Eén keer voor sightseeing met uw vader, een andere keer voor uw vertrek naar Europa (CGVS dd.10.07.2017 p. 11). Dat u opnieuw volstrekt tegenstrijdige verklaringen geeft omtrent de uitstapjes met uw vader en uw bezoek aan Jalalabad, doet vermoeden dat u de instanties omtrent uw band met Jalalabad tracht te misleiden.

Wat eveneens vragen doet rijzen is het bestaan van uw facebookprofiel toen u nog in Afghanistan was, ten tijde van uw beweerde verblijf in uw dorp Bar Khakrak. Zo schetst u uw dorp Bar Khakrak als een dorp waar geen overheid aanwezig was (CGVS dd. 10.07.2017 p.11). De taliban, zo verklaart u, verboden mensen te kaarten, hun baard af te scheren of naar muziek te luisteren. Ook houders van telefoons met camera werden zwaar gestraft (CGVS dd. 10.07.2017 p. 15). In dit licht is het opnieuw zeer merkwaardig dat u van uw vader dan toch een telefoon had gekregen waarmee u facebook kon gebruiken (CGVS dd.10.07.2017 p. 11), wat op zich al risicovol is. Dat u met uw vader zou telefoneren via facebook, wanneer hij op zijn werk in Jalalabad zat, doet opnieuw de wenkbrouwen fronsen. Er zijn immers veel veiligere alternatieven, zoals een gewone telefoon waarmee u belt, om contact te houden met uw vader.

Dat u zomaar internetconnectie zou hebben in dit dorp, valt eveneens ernstig in vraag te stellen. Aangaande de bereikbaarheid van uw dorp met de rest van de wereld, legt u immers geen coherente verklaringen af. U tijdens het eerste gehoor op het CGVS gevraagd naar het contact met uw familie, verklaart u dat de connectie goed is (CGVS dd. 10.07.2017 p. 9). In hetzelfde gehoor verklaart u trouwens ook in uw dorp op facebook te kunnen surfen (CGVS dd. 10.07.2017 p. 11), wat bovenstaande uitspraak bevestigt. Dat u in een afgelegen dorp als Bar Khakrak toegang zou hebben tot facebook, mag ten sterkste verbazen. Dat u voorts tijdens uw tweede gehoor op het CGVS een ommezwaai maakt, waarbij u plots beweert dat uw familie geen toegang heeft tot facebook in uw dorp, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aanzienlijk. Tot slot blijkt de connectie in uw dorp bij het tweede gehoor op het CGVS plots niet meer goed te zijn en moet u verschillende keren proberen alvorens uw moeder te bereiken (CGVS, dd. 10.11.2017, p.10). U opnieuw geconfronteerd met uw eerdere uitspraken dat u vanuit uw dorp zelfs toegang zou hebben tot facebook, slaagt u er niet in deze tegenstrijdige informatie recht te zetten. Vage verklaringen als 'er waren plaatsen waar het wel en niet werkte' of 'je moest hoog gaan' tot 'ons huis was op een hoge plaats' (CGVS dd. 10.11.2017 p.10), dragen echter niets bij tot het verduidelijken van uw verklaringen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt uw vertrek uit uw dorp naar Jalalabad chronologisch correct weer te geven. Hoewel rekening werd gehouden met uw leeftijd, u bent immers nog minderjarig, moet eveneens worden opgemerkt dat de gevraagde tijdstip van vertrek uit uw beweerde dorp in functie van het schooljaar werd bevraagd, wat betrekking heeft tot uw eigen leefwereld. Zo verklaart u dat u tot de zesde klas naar school bent geweest en dat u toen moest stoppen door problemen met de taliban. U gevraagd of u de zesde graad heeft afgemaakt, verklaart u dat u ongeveer één maand voor het einde van het schooljaar stopte met school. U weet correct dat de eindexamens van het schooljaar plaatsvinden tussen 1 en 15 jauza (in de Gregoriaanse kalender 22 mei tot 5 juni). Wanneer het CGVS u vraagt in welke maand u stopte met school, verklaart u saratan (in de Gregoriaanse kalender 22 juni tot 22 augustus). Welke maand er na jauza komt, weet u nochtans correct dat dit saratan is. Wanneer het CGVS u confronteert met de onmogelijkheid een maand voor het einde van het schooljaar te stoppen met school, als u beweert in saratan gestopt te zijn, vraagt u zich af of dit dan om een misverstand gaat. U verklaart vervolgens niet een maand maar twee en een halve maand voor het eindexamen te zijn gestopt met school (CGVS p. 5), waarna u meteen naar Jalalabad vertrok (CGVS p. 6). Wanneer het CGVS u later in het gehoor vraagt hoeveel maanden u nog in Afghanistan bent gebleven nadat u de school heeft verlaten, verklaart u wederom tegenstrijdig met het vorige dat u meteen bent vertrokken (CGVS p. 6). Gezien u er niet in slaagt duidelijk te schetsen wanneer u uit uw dorp bent vertrokken en hoe lang u precies in Jalalabad bent verbleven, rijzen er eveneens vragen op omtrent uw beweerde verblijf in Jalalabad van anderhalve maand, alvorens uw vertrek naar Europa (CGVS p.6)"

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Uit de verklaringen die hij in het verzoekschrift op selectieve wijze citeert inzake zijn persoonlijke herinneringen kan geheel niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk tot kort voor zijn vertrek uit Afghanistan in Bar Khakrak zou hebben gewoond. Voor het overige laat verzoeker de voormelde, nochtans lijvige motivering omtrent zijn vermeende verblijf in dit dorp, zijn (gebrek aan) banden met Jalalabad en zijn vertrek uit de regio en zijn land geheel ongemoeid. Bijgevolg blijft deze onverminderd overeind.

3.5. Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Gezien bovenstaande appreciaties maakt u het CGVS eveneens onmogelijk een klare analyse te maken aangaande het profiel van uw vader. U legt op het CGVS arbeidsovereenkomsten neer van N.D.

(...) met USAID, en overhandigt ook foto's van iemand dat uw vader zou moeten zijn met enkele buitenlanders. Helaas kan u verder bijzonder weinig over de functie van uw vader vertellen. U geeft basisinformatie over zijn job, zoals het feit dat hij sinds enkele jaren voor de Amerikanen bij USAID werkte, en zijn kantoor in de stad gevestigd is (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 17 en p.18). U weet verder dat zijn contract was afgelopen net voor jullie vertrek uit Afghanistan (CGVS, dd.10.07.2017, p.18), wat wordt bevestigd door de neergelegde documenten. Daarnaast weet u nagenoeg niets over de locatie van zijn werk (CGVS, dd. 10.07.2017, p. 18), of waar uw vader in Jalalabad woonde (CGVS, dd.10.11.2017, p. 8) ondanks het feit dat u naar uw bewering twee keer naar uw vader in Jalalabad bent geweest. U verbleef tijdens uw verblijf in Jalalabad naar uw bewering tweemaal bij een andere vriend, maar u weet niet of uw vader permanent bij hem woonde (CGVS dd.10.11.2017 p. 8). U weet niet welke functie uw vader had (CGVS dd.10.07.2017 p.18) en u kende niemand van zijn collega's (CGVS dd. 10.07.2017 p. 19). Eens te meer in het licht van bovenstaande appreciatie, waarin u geen zicht geeft op uw recent verblijf en uw werkelijk familiaal netwerk, zijn verklaringen die uw neergelegde documenten ondersteunen van cruciaal belang. Uw jonge leeftijd immers in het achterhoofd gehouden, kan van u verwacht worden dat u bijvoorbeeld de woonplaats van uw vader in Jalalabad of zijn werkplaats zou kunnen duiden. U communiceerde immers visueel met hem, en dit wekelijks (CGVS dd. 10.07.2017 p. 19), waardoor enige informatie over zijn verblijf in Jalalabad toch kan worden verwacht. Indien u visueel contact had met hem, is het bijvoorbeeld moeilijk te geloven dat u niet weet of hij alleen dan wel met vrienden woonde. U heeft tevens na uw eerste gehoor op het CGVS nog contact gehad met uw familie, waar u in de mogelijkheid was bijkomende informatie te verschaffen over het werk van uw vader (CGVS dd. 10.11.2017 p. 3). U tevens gevraagd of u nog bijkomende foto's van uw vader zou kunnen neerleggen, wijst u plots op de onmogelijkheid van uw moeder om bijkomende documenten op te sturen, met onduidelijke verklaringen over het al dan niet hebben van een (facebook)connectie (CGVS dd. 10.11.2017 p.10). U wijst voorts ook op het ontbreken van enig netwerk in Afghanistan waarop uw moeder zou kunnen steunen, om u zo van bijkomende documenten te voorzien. Hoewel er bij uw eerste gehoor op het CGVS nog sprake was van een grootvader en een neef die bij uw moeder zouden inwonen (CGVS dd. 10.07.2017 p.7), en bij het MINTEH bureau nog sprake was van maternale ooms die voor uw moeder zorgden (Bureau MINTEH p.3), blijkt tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dat uw grootvader niet meer is, woont uw neef plots apart en wonen uw maternale ooms in een ander dorp (CGVS dd. 10.11.2017 p.10). De bochten die u maakt om het profiel van uw vader niet verder te staven, doen opnieuw ernstige vragen rijzen omtrent uw verklaringen. Bovendien heeft uw vader naar uw bewering en volgens de neergelegde documenten een geletterd profiel. Hij zou jarenlang een werknemer zijn geweest van een internationale organisatie (CGVS dd.10.07.2017 p.10). En hij zou tevens een facebookgebruiker zijn (geweest). Dat u over deze man geen bijkomende informatie zou kunnen verschaffen, is zelfs los van de tegenstrijdige informatie die u over het contact met uw moeder geeft, weinig geloofwaardig te noemen. Er dient voorts te worden opgemerkt dat de bedreigingen die hij heeft ontvangen als gevolg van zijn functie, niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Dat een man met dergelijke profiel – los van uw aangehaalde vluchtrelaas – zijn familie in een dorp onder taliban bewind zou achterlaten, terwijl hij zelf voor een internationale organisatie in Jalalabad werkt, is bovendien moeilijk denkbaar. Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat louter het profiel van uw vader als werknemer bij USAID niet voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een vluchtelingenstatuut. Het zou een analyse vereisen van uw individuele omstandigheden en uw eigen persoonlijke vervolgingsvrees, zaken waar u op het CGVS in geen geval zicht op geeft.”

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze motieven weerlegt noch betwist, blijven zij onverminderd overeind.

3.6. De neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegt of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.7. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke (recente) herkomst, achtergrond, persoonlijke profiel, familiale omstandigheden, problemen en situatie.

Bijgevolg maakt hij het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is de situatie in zijn land en regio van beweerd herkomst verder niet relevant en kan deze situatie geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te

tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke (recente) herkomst, achtergrond, persoonlijke profiel, familiale omstandigheden, problemen en situatie. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke (recente) herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële achtergrond, profiel en familiale situatie, over verzoekers problemen en situatie en over de vraag of, mede gelet op al deze factoren, verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT